Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 22 lipca 1937 r. Nr 24.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

184.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1937 r. o organizacji stacji handlowych kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 701), zarządzam:

§ 1.

(1) Stacje handlowe kolei państwowych są stacjami nie biorącymi udziału w przepuszczaniu pociągów stale lub czasowo, co najmniej jednak przez pół roku.

(2) Stacje handlowe są wykonawczymi jednostkami służbowymi podległymi bezpośrednio oddziałom ruchowo-handlowym.

(3) Stacje handlowe nie dzielą się na klasy.

(4) Przekształcenie stacji kolei państwowych na stację handlową kolei państwowych i stacji handlowej na stację, należy do kompe-

tencji dyrektora kolei państwowych. Ustanowienie stacji handlowej w miejscu, w którym nie było przedtem stacji kolei państwowych, leży w kompetencji Ministra (Ministerstwa) Komunikacji.

§ 2.

(1) Stacja handlowa jest otwarta dla wszystkich lub niektórych czynności handlowo-taryfowych i związanych z nimi czynności kasowo-zarachowawczych.

(2) Do zakresu czynności stacji handlowej należy nadto:

1) prowadzenie gospodarki wagonowej,
2) utrzymanie i obsługa urządzeń technicznych stacji i bocznic leżących na torach odgałęziających się ze stacji.

§ 3.

(1) Na czele stacji handlowej stoi zawiadowca, wyznaczony przez dyrektora kolei państwowych, podległą bezpośrednio naczelnikowi oddziału ruchowo-handlowego.

(2)Zawiadowca stacji handlowej, którą zamierza się w przyszłości przekształcić na stację kolei państwowych, powinien posiadać kwalifikacje takie same jak zawiadowca stacji kolei państwowych.

(3) Do pomocy zawiadowcy stacji handlowej przydziela dyrekcja okręgowa kolei państwowych, w razie potrzeby, jednego lub więcej pracowników, z których jeden przynajmniej powinien posiadać kwalifikacje dyżurnego ruchu, jeżeli zamierza się w przyszłości daną stację handlową przekształcić na stację kolei państwowych.

(4) Zawiadowca stacji handlowej ma w stosunku do przydanego mu personelu uprawnienia i obowiązki analogiczne jak zawiadowcą stacji kolei państwowych w stosunku do personelu stacji.

§ 4.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) W związku z postanowieniami niniejszego zarządzenia wprowadza się następujące zmiany do Statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych, (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54) ze zmianami ogłoszonymi do czasu wejścia w życie niniejszego zarządzenia:

1) w § 16, w ust. 1, pkt. 1) otrzymuje brzmienie: 1) w służbie ruchu i handlowo-taryfowej:

a) stacje kolei państwowych zwane w dalszym ciągu Statutu „stacjami", z zawiadywanymi przez nie agencjami kolejowymi, przystankami osobowymi, posterunkami odgałęźnymi i blokowymi, mijankami i ładowniami;

b) stacje handlowe kolei państwowych;"

2) w § 16, po ustępie wstawionym do tego paragrafu na podstawie zarządzenia z 26.X. 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 61, poz. 306), wstawia się nowy ustęp o brzmieniu: „Ustanawianie stacji handlowych normuje osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.".

Nr P. 5-134/22/37.

185.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1937 r. o organizacji elektrowni kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

(1) Ustrój i zakres czynności elektrowni kolei państwowych normuje załączony Statut.

(2) Załączony Statut nie obejmuje elektrowni w warsztatach głównych kolei państwowych.

§ 2.

Do elektrowni w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie załączony Statut ma zastosowanie z tym odchyleniem, że elektrownie te podlegają (bezpośrednio) Wydziałowi Elektrotechnicznemu (kontrolerom eletrotechnicznym) Dyrekcji.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z wydaniem niniejszego zarządzenia wprowadza się następujące zmiany do Statutu organizacyjnego parowozowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. Nr 67, poz. 341).

1) w § 1:

a) w ust. (6) dodaje się na końcu nowe zdanie o brzmieniu następującym: „Ustrój i zakres czynności elektrowni normuje osobny Statut.";

b) wykreśla się ust. (10) i (11);

2) w § 14:

a) nagłówek paragrafu otrzymuje brzmienie: „Zakres czynności i kierownictwo parowozowni pomocniczych.";

b) wykreśla się ust. (2);

c) w ust. (3) wykreśla się wyrazy „i elektrownie";

d) wykreśla się ust. (7);

3) wykreśla się § 16.

Nr P. 5-134/21/37.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1937 r.

STATUT ORGANIZACYJNY ELEKTROWNI KOLEI PAŃSTWOWYCH.

§ 1.

Zadanie elektrowni.

(1)Elektrownia kolei państwowych, zwana w dalszym ciągu niniejszego Statutu „elektrownią", jest jednostką służbową podległą parowozowni głównej.

(2) Do zakresu czynności elektrowni należy:

1) wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej dla potrzeb P.K.P. i ich klientów, oraz rozliczanie się za dostarczoną energię elektryczną własną z poszczególnymi służbami kolejowymi i z innymi odbiorcami,

2) przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej nabytej dla potrzeb P.K.P. od elektrowni nie kolejowych (obcych) oraz związane z tym rozliczanie się ze służbami kolejowymi i z dostawcami energii elektrycznej,

3) utrzymywanie i wymiana urządzeń elektrycznych wytwórczych, przetwórczych, zasilczych i rozdzielczych, znajdujących się w elektrowni i na zawiadywanych przez nią posterunkach elektrycznych (§ 6),

4) utrzymywanie i odnawianie, na koszt odnośnych służb kolejowych, instalacji odbiorczych i odbiorników, należących do poszczególnych służb,

5) wykonywanie robót inwestycyjnych, powierzonych elektrowni przez przełożoną dyrekcję,

6) wykonywanie, w miarę możności, instalacji odbiorczych na żądanie i koszt służb kolejowych lub innych odbiorców,

7) sporządzanie projektów i kosztorysów nowych urządzeń elektrycznych dla elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych,

8) ustawianie i wymiana lamp naftowożarowych, na koszt służb kolejowych, na obszarze obsługiwanym przez elektrownię.

(3) Obszar działania elektrowni pokrywa się z odcinkami trakcyjnymi przełożonej parowozowni głownej, z możliwymi wyjątkami przewidzianymi w § 6 ust. (1).

§ 2.

Zawiadowca elektrowni.

(1) Na czele elektrowni stoi zawiadowca, mianowany przez dyrektora kolei państwowych.

(2) Zawiadowca elektrowni:

1) podlega naczelnikowi parowozowni głównej,

2) kieruje całością czynności elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych (§ 6), zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz z zasadami oszczędnej i celowej gospodarki i potrzebami obrony Państwa, mianowicie:

a) jest zwierzchnikiem pracowników podległej elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych oraz pracowników innych elektrowni przełożonej dyrekcji, podczas pełnienia przez nich czynności służbowych na obszarze zawiadywanym przez elektrownię,

b) wydaje polecenia i wskazówki służbowe zgodnie z obowiązującymi przepisami, oraz z zarządzeniami, poleceniami i wskazówkami służbowymi władz wyższych, jako też czuwa nad ich należytym i terminowym wykonaniem,

c) wydaje, pod osobistą odpowiedzialnością, niezbędne zarządzenia przekraczające kompetencje zawiadowcy elektrowni w wypadkach nagłych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, oraz w innych nagłych przypadkach mogących spowodować straty dla przedsiębiorstwa P.K.P., obowiązany jest jednak zawiadomić bezzwłocznie o każdym przekroczeniu swej kompetencji naczelnika przełożonej parowozowni głównej;

3) jest odpowiedzialny zarówno za swoją osobistą działalność służbową jak i za działalność podległej elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych.

3) Do zakresu czynności zawiadowcy elektrowni w sprawach fachowych należy w szczególności:

1) czuwanie nad podziałem i sprawnością pracy w elektrowni i na zawiadywanych przez nią posterunkach elektrycznych,

2) czuwanie nad wykonywaniem nowych urządzeń elektrycznych i koniecznym odnawianiem istniejących urządzeń, zgodnie z obowiązującymi przepisami technicznymi,

3) wykonywanie okresowo osobistej kontroli nad utrzymaniem sieci i urządzeń elektrycznych przez zawiadywane posterunki elektryczne,

4) sporządzanie projektów, kosztorysów i wniosków co do wykonania nowych lub odnowienia istniejących urządzeń elektrycznych,

5) czuwanie nad należytym wykonaniem umów o dostawę energii elektrycznej dla potrzeb P.K.P.,

6) nadzór nad dotrzymaniem, przez przedsiębiorców prywatnych, zobowiązań z tytułu umów z zakresu silnych prądów,

7) czuwanie nad przestrzeganiem urzędowego cechowania liczników i zespołów mierniczych,

8) wykonywanie ważniejszych pomiarów elektrycznych w urządzeniach elektrycznych P.K.P. lub w urzydzeniach prywatnych zasilanych przez wytwórnie kolejowe,

9) sporządzanie i przechowywanie planów sieci i urządzeń eletkrycznych,

10) prowadzenie spisu inwentarza maszynowego i ważniejszych urządzeń elektrycznych P.K.P.,

11) czuwanie nad należytym stanem kotłów, maszyn parowych i silników spalinowych w elektrowni (posterunkach elektrycznych),

12) nadzór nad utrzymaniem, przez odbiorców energii elektrycznej, urządzeń elektrycznych w mieszkaniach kolejowych,

13) nadzór nad robotami z zakresu silnych prądów i nad stanem bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych innych odbiorców, zarówno na obszarze kolejowym, jak i prywatnym, jeżeli te urządzenia są zasilane przez elektrownię,

14) nadzór nad robotami z zakresu silnych prądów, wykonywanymi dla potrzeb elektrowni przez prywatne przedsiębiorstwa,

15) przedstawianie sprawozdań technicznych z działalności elektrowni,

16) rozpatrywanie i załatwianie zgłoszeń i próśb odbiorców energii elektrycznej w zakresie samego rozdziału tej energii,

17) prowadzenie ewidencji punktów świetlnych w urządzeniach różnych służb kolejowych i innych odbiorców,

18) współdziałanie z komisjami, wyznaczonymi do rozpatrzenia spraw, wchodzących w zakres czynności podległej elektrowni i zawiadywanych posterunków elektrycznych,

19) współdziałanie w dochodzeniach z powodu wypadków i ważniejszych wydarzeń, powstałych wskutek nieprawidłowego działania urządzeń elektrycznych,

20) czuwanie nad zaopatrzeniem elektrowni i zwiadywanych przez nią posterunków elektrycznych, we właściwym czasie, w potrzebne materiały, części wymienne i inwentarz, w ilości przepisanej w odnośnych przepisach,

21) nadzór nad rozchodem wody, gazu, energii elektrycznej, opału, smarów, świetliwa i innych materiałów, używanych przez elektrownię i zawiadywane przez nią posterunki elektryczne,

22) nadzór nad bezpieczeństwem przeciwpożarowym i bezpieczeństwem w podległej elektrowni i w zawiadywanych przez nią posterunkach elektrycznych i ich sieci oraz nad przestrzeganiem odnośnych przepisów,

23) nadzór nad stanem technicznym urządzeń przeciwpożarowych w elektrowni (posterunkach elektrycznych) i nad ich przydatnością,

24) nadzór nad zdrowotnością pomieszczeń służbowych elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych, oraz nad higieną pracy w nich, według wskazówek lekarza rejonowego i innych właściwych organów.

(4) Do zakresu czynności zawiadowcy elektrowni w sprawach personalnych odnoszących się do pracowników elektrowni i zawiadywanych przez nią posterunków elektrycznych należy:

1) przedstawianie naczelnikowi przełożonej parowozowni głównej próśb, zażaleń i odwołań, wnoszonych przez pracowników do władzy wyższej, oraz opinii i wniosków w sprawach osobowych,

2) przyjmowanie do robót przejściowych (z wyjątkiem pracowników, wydalonych ze służby publicznej), pracowników fizycznie pracujących umownych, za specjalnym upoważnieniem naczelnika parowozowni głównej: zwalnianie takich pracowników oraz wydawanie im świadectw pracy,

3) odbieranie od pracowników przysięgi (przyrzeczenia) służbowej,

4) czuwanie nad tym aby ilość pracowników nie przekraczała istotnej potrzeby,

5) ustanawianie kolejności w służbie na zmiany,

6) pouczanie pracowników o zakresie ich obowiązków oraz czuwanie nad tym, aby personel był obznajmiony z przepisami,

7) nakazywanie pracownikom pełnienia służby poza ustalonymi godzinami pracy, w przypadkach, w których przepisy zezwalają na wydanie takiego zarządzenia,

8) przeznaczanie pracowników czasowo, w razie koniecznej potrzeby, do czynności nie przywiązanych do ich stanowiska służbowego,

9) udzielanie pracownikom urlopów okolicznościowych, udzielanie im urlopów wypoczynkowych, według planu zatwierdzonego przez naczelnika parowozowni głównej; wstrzymywanie w nagłych przypadkach terminu rozpoczęcia urlopu wypoczynkowego i odwoływanie pracowników w nagłych przypadkach z urlopu wypoczynkowego,

10) wyznaczanie terminu rozpoczęcia urlopu zdrowotnego,

11) kierowanie pracowników chorych do lekarza rejonowego, kierowanie do lekarzy rejonowych pracowników podejrzanych o niezdolność do pełnienia służby,

12) zezwalanie pracownikom na opuszczenie miejsca służby lub wydalanie się z lokalu służbowego w godzinach pracy,

13) zakazywanie pracownikom, w nadzwyczajnych okolicznościach, na wydalanie się z miejsca zamieszkania nawet poza godzinami pracy,

14) tymczasowe zawieszanie pracowników w służbie, w granicach rozporządzenia o stosunku służbowym pracowników P.K.P., z jednoczesnym zawiadomieniem o tym naczelnika parowozowni głównej,

15) nakładanie na pracowników kary upomnienia i porządkowej kary pieniężnej, do wysokości 1% miesięcznego uposażenia,

16) donoszenie naczelnikowi parowozowni głównej o występkach służbowych i o wykroczeniach służbowych pracowników nie ukaranych we własnym zakresie działania, oraz o ich przestępstwach zagrożonych kodeksem karnym; przeprowadzanie dochodzeń służbowych w przypadkach pilnych,

17) nakładanie kar na pracowników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę,

18) wydawanie książeczek i dowodów sprzedaży opału pracownikom w czynnej służbie,

19) prowadzenie podręcznej rejestracji osobowej, w granicach przepisów o ewidencji pracowników P.K.P.

(5) Do zakresu czynności zawiadowcy elektrowni w sprawach rachunkowych i materiałowych należy w szczególności:

1) czuwanie nad racjonalną i celową gospodarky elektrowni oraz przestrzeganie obowiązujących w tym względzie na P.K.P. przepisów i zarządzeń rachunkowych,

2) prowadzenie kontroli prawidłowości dokonanego zapisu, przez posterunki elektryczne, robotników w książeczkach zapisu oraz zużycia i „odzysku" materiału,

3) sporządzanie sprawozdań dziennych o rodzaju i ilości wykonywanych robót i o ilości robotników, zatrudnionych przy poszczególnych czynnościach,

4) prowadzenie dziennika robót,

5) sporządzanie dowodów na wypłaty zarobków zgodnie z obowiązującymi przepisami ogólnymi o rachunkowości na P.K.P.,

6) prowadzenie dla potrzeb ubezpieczalni społecznej wykazów pracowników ubezpieczonych,

7) prowadzenie w charakterze podrachunkozdawcy zasobowego rachunku ilościowego (Z Nr 18) materiałów,

8) prowadzenie rachunku inwentarza użytkowego,

9) prowadzenie wykazu liczników energii elektrycznej założonych na własnym terenie,

10) sprawdzanie rachunków za dostarczoną energię elektryczną przez elektrownie obce,

11) prowadzenie książek z miesięcznych odczytów liczników,

12) sporządzanie zleceń dla odbiorców i faktur za zużytą energię elektryczną,

13) sporządzanie faktur dla poszczególnych służby za roboty wykonane na rachunek tych służb,

14) wymiar podatku od energii elektrycznej i prowadzenie odnośnego wykazu,

15) sporządzanie sprawozdań z gospodarki elektrycznej,

16) sporządzanie rocznego preliminarza materiałów do utrzymania urządzeń elektrycznych,

17) czuwanie nad prawidłowym pobieraniem, wydawaniem i przechowywaniem materiałów, w myśl obowizujycych norm,

18) terminowe przedstawianie sprawozdań i planów finansowo-gospodarczych według załączonego schematu.

§ 3.

Zastępstwo zawiadowcy elektrowni.

Zawiadowcę elektrowni zasępuje, w razie jego nieobecności, pracownik, wyznaczony przez naczelnika parowozowni głównej. Na zastępującego przechodzą wszystkie uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa zawiadowcy.

§ 4.

Personel elektrowni.

W skład elektrowni wchodzi prócz zawiadowcy, odpowiednia ilość personelu technicznego i administracyjnego.

§ 5.

Stosunek elektrowni do innych jednostek służbowych i urzędów.

(1) Zawiadowca elektrowni porozumiewa się bezpośrednio, w zakresie czynności elektrowni, z zawiadowcami parowozowni pomocniczych oraz jednostek służbowych podległych oddziałom ruchowo-handlowym i drogowym.

(2) Z kolejowymi urzędami (jednostkami służbowymi) wyższymi, oraz z władzami niekolejowymi i ze stronami prywatnymi, zawiadowca elektrowni porozumiewa się bezpośrednio tylko w sprawach, w których te urzędy lub osoby występują jako klienci elektrowni, w innych zas przypadkach za pośrednictwem przełożonej parowozowni głównej.

§ 6.

Posterunki elektryczne.

(1) Elektrownie zawiadują posterunkami liniowymi elektrycznymi położonymi na odcinkach trakcyjnych przełożonych, a wyjątkowo i innych parowozowni, na podstawie decyzji dyrektora kolei państwowych.

(2) O utworzeniu posterunku elektrycznego decyduje dyrektor kolei państwowych, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, na podstawie zebranych danych o długości obsługiwanej sieci, ilości odbiorców energii elektrycznej i ilości wytworzonej lub zakupionej energii elektrycznej.

(3) Do obsułgi posterunków elektrycznych naczelnik parowozowni głównej wyznacza potrzebny ilość elektromonterów, maszynistów elektrowni i palaczów elektrowni.

(4) Do zakresu posterunku elektrycznego należy:

1) utrzymywanie w należytym stanie i wymiana sieci i urządzeń elektrycznych przez wykonywanie badań okresowych i koniecznych robót, pod ogólnym kierownictwem zawiadowcy elektrowni,

2) przeprowadzanie napraw, wykonywanie nowych i odnawianie istniejących urządzeń elektrycznych,

3) dokonywanie „odczytów" liczników i przesyłanie ich zawiadowcom elektrowni oraz doręczanie faktur i zleceń za zużytą energię elektryczną; przyłączanie i odłączanie urządzeń odbiorców,

4) prowadzenie spisu wszystkich urządzeń elektrycznych na swym odcinku,

5) pobieranie ze składnicy potrzebnych do robót materiałów i zwracanie „odzysków",

6) prowadzenie w książeczkach robocznych zapisu ilości przepracowanych każdodziennie dniówek roboczych oraz ilości zużytych i odzyskanych materiałów, przy jednoczesnym wysłaniu tych danych do elektrowni.

(5) W miejscowościach, w których nie ma możności nabycia energii elektrycznej z elektrowni obcych, do zakresu czynności posterunków elektrycznych należy też wytwarzanie energii elektrycznej.

Załącznik do Statutu organizacyjnego elektrowni kolei państwowych.

Schemat wpływów i rozchodów elektrowni kolei państwowych.

a) Wpływy (Nr Nr porządkowe):

1) opłaty za energię elektryczny z elektrowni własnych (P.K.P),

2) opłaty za energię elektryczną z elektrowni obcych,

3) różne wpływy;

b) Rozchody (Nr Nr porządkowe):

1) płace pracowników miesięcznie płatnych,

2) płace pracowników dziennie płatnych,

3) umundurowanie,

4) różne świadczenia osobowe,

5) rozchody kancelaryjne,

6) opał, światło i utrzymanie porządku,

7) utrzymanie i wymiana inwentarza,

8) czynsz i utrzymanie budynków,

9) utrzymanie i wymiana przewodników,

10) wytwarzanie energii elektrycznej,

11) zakup energii elektrycznej,

12) inne rozchody,

13) przelew czystego zysku na wpływy budżetowe dz. 2, rodz. 2, § 11, poz. 1.

186.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 lipca 1937 r. Nr 135 w sprawie wyznaczania siedziby urzędowej lekarzy rejonowych kolei państwowych.

Postanowienie § 5 ust. (2) w związku z postanowieniem § 1 ust. (2) rozporządzenia Ministra Komunikacji z 18 marca 1935 r. o organizacji rejonów lekarskich oraz pracowni badawczych i leczniczych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 56) ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. M. K. z 1936 r. Nr 65, poz. 330, oznacza, że dyrektor kolei państwowych może wyznaczyć siedzibę urzędową learza rejonowego tylko w granicach rejonu ustalonym przez Ministerstwo Komunikacji.

Ze względu na to, że Ministerstwo Komunikacji będzie ogłaszać w Dz. Urz. M. K. podział D.O.K.P. na rejony lekarskie wraz z oznaczeniem siedzib lekarzy rejonowych, D.O.K.P. winny zawiadamiać Ministerstwo o każdej zmianie siedzidby urzędowej lekarza rejonowego.

Nr P. 5-146/5/37.

DZIAŁ FINANSOWY.

187.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie zmian w ogólnych przepisach o rachunkowości przedsiębiorstwa P. K. P. Nr F 10.

W ogólnych przepisach o rachunkowości przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" Nr F 10 (wydanie II) wprowadza się z natychmiastową ważnością następującą zmianę:

W § 24 (str. 44) końcowy ustęp zaczynający się od słów „Zarządzenie wypłaty" aż do końca, należy wykreślić.

Nr FR. I. 4/14/37.

188.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 czerwca 1937 r. w sprawie uzupełnienia planu kontowego P.K.P.

W planie kontowym P.K.P. (Dz. Urz. M. K. Nr 6 z 1930 r.) z dniem 1 lipca r. b. otwiera się na r-ku 11 (konta rozliczeniowe) konto Nr 18 p. t. „Centralne Biuro Zakupów P.K.P." z uwagą: „na konto to księguje się sumy dotyczące Centralnego Biura Zakupów, Centralnego Biura Odbiorów i Centralnego Laboratorium Badawczego P.K.P.".

Nr FK. I. g/3/1.

189.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 lipca 1937 r. Nr 136 w sprawie załatwiania reklamacyj o zwrot nadpłat przewoźnego i opłat dodatkowych.

Niektóre Biura Kontroli Dochodów załatwiając reklamacje o zwrot nadpłat przewoźnego i opłat dodatkowych częściowo przychylnie, a częściowo odmownie, wysyłają do reklamantów pism, w których zawiadamiają tylko o asygnowaniu pewnej określonej kwoty, nie czyniąc w tymże piśmie żadnej wzmianki o odmownym załatwieniu dalszych roszczeń reklamanta.

Taki sposób postępowania wywołuje u reklamantów wątpliwości, czy owe dalsze roszczenia zostały przez Dyrecję O.K.P. rozpatrzone, czy wspomniane wyżej pisma należy uważać za odmowne załatwienia tychże roszczeń, oraz czy załatwienia te wywołują skutki prawne, przewidziane w § 45 p. 3 R.P.T. (dalszy bieg przedawnienia).

Celem uniknięcia powyższych wątpliwości oraz zarzutów ze strony reklamantów Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, iż w wypadkach częściowego uwzględniania reklamacyj należy w pismach do reklamantów bezwzględnie zamieszczać wzmianki o odmownym załatwieniu dalszych roszczeń, wskazując równocześnie powód odmownego załatwienia.

Nr FD. II. 58/767. II

DZIAŁ SANITARNO-KOLEJOWY.

190.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 137 w sprawie wykonania przez Wydziały Sanitarne zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1936 r. o zmianach i uzupełnieniach do Przepisów Nr R.-3.

W związku z wykonaniem zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 35, poz. 170) o zmianach i uzupełnieniach do „Przepisów o doniesieniach i o przeprowadzaniu dochodzeń w sprawach wypadków i ważniejszych wydarzeń kolejowych" Nr R-3 Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

1) Wtórniki „Protokółów dochodzeń w sprawie wypadku kolejowego z ludźmi" (druk Serii S. Nr 17) należy zbierać i przechowywać w Wydziale sanitarnym oddzielnie dla pracowników słuby związanej z ruchem (A) i służby niezwiązanej z ruchem (B).

W każdym z tych działów należy protokóły segregować i przechowywać w teczkach osobnych dla każdej wykonawczej jednostki służbowej obowiązanej w myśl § 26 R-3 do prowadzenia „Księgi wypadków kolejowych" (druk Serii S. Nr 42).

W celu wykorzystania protokółów dla celów statystyki i zapobiegania wypadkom, należy protokóły te układać chronologicznie według lat sprawozdawczych, dla każdej jednostki słubowej z osobna.

2) Z „Protokółów badania w komisji rejonowej (głównej) „lub jednostkowych orzeczeń lekarza kolejowego sporządzonych na drukach Serii S. Nr 18 należy przenosić dane dotyczące wypadku do „Protokółu dochodzeń w sprawie wypadku kolejowego z ludźmi" (druku Serii S. Nr 17) po stwierdzeniu ostatecznych następstw danego wypadku. W tym celu należy przenieść dane z punktu 11 lit. a-f „Protokółu Komisji rejonowej (głównej)" do części V (Skutki wypadku) „Protokółu dochodzeń" (druku Serii S. Nr 17).

W razie śmierci poszkodowanego spowodowanej danym wypadkiem należy to odnotować w części II „Protokółu dochodzeń (pkt. 25)" z podaniem daty zgonu, jak również w części V (Skutki wypadku), umieszczając przy jej nagłówku („Skutki wypadku") wyrazy: „Zmarł dnia . . . ." i przekreślając skośną kreską resztę rubryk części V.

U w a g a: Przypadki śmierci poszkodowanego wskutek wypadku zapisuje lekarz rejonowy w cz. II pkt. 25 „Protokółu dochodzeń w sprawie wypadku kolejowego z ludźmi" (druk Serii S. Nr 17) tylko wówczas, gdy protokół ten nie został jeszcze odesłany do Wydziału sanitarnego w trybie § 16 R-3. Natomiast wypadki śmierci, które zaszły po odesłaniu protokółu dochodzeń Wydziałowi sanitarnemu, odnotowuje w cz. II i V tegoż protokółu Wydział sanitarny, przesyłając o tym zawiadomienie właściwemu Wydziałowi dyrekcyjnemu.

Nr S. II. 93/19.

191.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr 138 w sprawie wykonania przez wykonawcze jednostki służbowe zarządzenia Minisra Komunikacji z dnia 6 maja 1936 r. o zmianach i uzupełnieniach do Przepisów Nr R-3".

W związku z wykonaniem zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1936 r. Nr R. O. V. 200/5 (Dz. U. M. K. Nr 35, poz. 170) o zmianach i uzupełnieniach do „Przepisów o doniesieniach i o przeprowadzeniu dochodzeń w sprawach wypadków i ważniejszych wydarzeń kolejowych Nr R.-3", Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

1) Wszystkie wykonawcze jednostki służbowe obowiązane po myśli § 26 R-3 do prowadzenia „Księgi wypadków kolejowych z pracownikami na służbie" (druk Ser. S. Nr 42) sporządzą „Wyciągi A" i „B" z księgi wypadków kolejowych" (druki Ser. S. Nr 23 i 24) za czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1937 i prześlą je w terminie do 15 sierpnia 1937 właściwym Oddziałom, tam zaś gdzie Oddziałów niema — właściwym Wydziałom dyrekcyjnym.

Oddziały poślą otrzymane z wykonawczych jednostek służbowych oryginalne „Wyciągi „A" i „B" z księgi wypadków kolejowych" do właściwych Wydziałów dyrekcyjnych w terminie najdalej do dnia 31 sierpnia 1937 r.

Wydziały dyrekcyjne prześlą oryginały „Wyciągów „A" i „B" z księgi wypadków kolejowych Wydziałowi sanitarnemu w terminie najdalej do 30 września 1937 r.

2) Wydziały sanitarne sporządzą na podstawie otrzymanych „Wyciągów „A" i „B" z księgi wypadków kolejowych" ogólnodyrekcyjne „Wyciągi „A" i „B" z księgi wypadków kolejowych" w 4 egzemplarzach i prześlą je do Biura Sanitarno-Kolejowego M. K. w terminie najdalej do dnia 31 października 1937 r.

Ogólnodyrekcyjny „Wyciąg „A" i „B" z księgi wypadków kolejowych" sporządzać należy na tych samych drukach Ser. S. Nr 23 i 24.

Nr S. II. 93/18.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w Kraju:
Rocznie zł 8; półrocznie zł 4; kwartalnie zł 2. Cena numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 91981. 22.VII.37. 8400.